

Session 03: Seeking *Shechina* Part 1 / לשכנו תדרשו

א. חגיגה ב ע"א

יראה יראה – כדרך שבא לראות כך בא ליראות.

“Shall present himself” [lit.: “shall make himself seen”]; “Shall see” –
in the manner which he comes to see, so does he come to be seen.

ב. מדרש איכה רבה ב, יז

מָה אֶעֱדֶיךָ מָה אֲדַמָּה לָךְ הַבַּת יְרוּשָׁלַם מָה אֲשׁוּהָ לָךְ וְאֲנַחֲמֶיךָ בְּתוֹלַת בֵּית צִיּוֹן כִּי גָדוֹל כַּיָּם שְׁבָרְךָ
מִי יִרְפָּא לָךְ. (איכה ב:יג)

How much did I adorn you, what can I compare to you, O daughter Jerusalem?
What can I equate to you to comfort you, O maiden daughter Tziyon?
As great as the sea is your brokenness; who can heal you?

“מָה אֲדַמָּה לָךְ הַבַּת יְרוּשָׁלַם”:

הַבַּת יְרוּשָׁלַם – הַבַּת שְׂיִרְאָה וּמְשַׁלְמַת לִי. אָמַר רַבִּי יִצְחָק: אָמַר הַקַּב"ה, כַּשֶּׁאֵת יִרְאָה אֵת מוֹשַׁלְמַת לִי.

“The daughter Jerusalem” – the daughter who has יראה and is perfect to me.
Rabi Yitzchak said: God says, “when you feel awe, then you are perfectly mine.”
[translation based on Torah Temima on Eicha 2:13]

* * *

ג. בראשית יב:א

וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֶרְאֶךָ.

And Hashem said to Avram: Go to yourself from your land, and from your birthplace, and from your father's house, to the land which I will show to you.

בראשית כב:ב

וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בְּנֶיךָ אֶת יִצְחָק וְלֶךְ אֶת אֶרֶץ הַמֹּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אֶמַר אֵלֶיךָ.

And He said: please take your son, your only child, whom you love, Yitzchak, and go to yourself to the land of Moriah, and elevate him there as an *olah*, upon one of the hills which I shall tell you.

רש"י על בראשית יב:ב, “אשר אראך”

לא גלה לו הארץ מיד כדי לחבבה בעיניו ולתת לו שכר על כל דבור ודבור. כיוצא בו (בראשית כב) על אחד ההרים אשר אומר אליך ...

He did not reveal to him which land immediately, in order to endear it in his eyes, and to give him reward for each and every word. And similarly to this (*Bereshis* 22) “upon one of the mountains which I will tell you.”

* * *

ד. בראשית כב:יז

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה.
 ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשיתיו וישכב במקום ההוא.
 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה...
 ...וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי.
 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים.

And Yaakov left Be'er Sheva and went to Charan. And he encountered **the place**, and he slept there because the sun had gone down. And he took of the stones of **the place** and put them around his head and he slept in **that place**. And he dreamt and behold! There was a ladder standing on the ground and its head reached the heavens... and Yaakov awoke from his sleep, and he said, Truly, God is in **this place**, and I did not know it. And he was afraid, and he said, How awesome is **this place**; this is none other than the house of God and this is the gate to Heaven.

רש"י על בראשית כח:יא

"ויפגע במקום" – לא הזכיר הכתוב באיזה מקום, אלא, במקום הנזכר במקום אחר: הוא הר המוריה, שנאמר בו "וירא את המקום מרחוק".

ה. דברים יב:

כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלקיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם
 לשכנו תדרשו ובאת שמה.

Only **to the place where Hashem, Your Lord, shall choose** of all of your tribes to place His Name there, **His Presence shall you seek** and you shall come there.

[ודומה לו: דברים יב:יא, דברים יב:כא, דברים יב:כו, דברים יד:כד, דברים יד:כה,
 דברים טז:ו, דברים יז:ח, דברים יז:י, דברים יח:ו, דברים כו:ב, יהושע ט:כז].

ו. ספרי דברים יב א

"כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלקיכם מכל שבטיכם" – דרוש על פי נביא. יכול תמתין עד שיאמר לך נביא? ת"ל "לשכנו תדרשו ובאת שמה". דרוש ומצא ואח"כ יאמר לך נביא... מנין שלא תעשה אלא על פי נביא? שנאמר (שמואל ב' כד) "ויבא גד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם לה' מזבח בגורן ארונה היבوسی"...

"Only to the place where Hashem, Your Lord, shall choose of all your tribes" – **seek it from the word of a prophet**. Perhaps you should wait until the prophet tells you? The verse says, "His Presence shall you seek and you shall come there." **Seek it, and find it, and afterwards, the prophet will tell you...** From where that you should not do anything **except upon the instruction of a prophet**? As it says, "And the Prophet Gad came to David on that day and said to him: Go up and place an altar for God at the threshing floor of Aravna the Yevusi"...

ז. שמואל א' יט:יח

וַיִּדְדֹד בָּרוּחַ וַיִּמְלֹט וַיָּבֹא אֶל־שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה וַיִּגְדֹּלֵהוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לוֹ שָׂאוּל וַיִּלְךָ הוּא וּשְׁמוּאֵל וַיֵּשְׁבוּ בְּנָיוֹת:

And David fled and he escaped and came to Shmuel in Ramah, and he told him everything that Shaul had done to him. And he and Shmuel went and sat in Nayos.

אברבנאל על שמואל א' יט:יח

זכר הכתוב שדוד בא אל שמואל והגיד לו את כל דרכי שאול ועסקיו בכל הארבעה דרכים אשר כבר עשה להרגו. ועשה זה דוד לפי ששאול היה נמשח על ידי שמואל דוד גם כן נמשח על ידו, והיה שמואל נביא אלקים, והלך דוד אליו לזעוק ממה שהיה שאול עושה נגדו ולבקש ממנו עצה ותנחומין, ושיגיד לו ברוח נבואתו מה יעשה ואיך ימלט את נפשו, אחרי אשר האמין כי מהשם כל משפטו וכל מעשיו מושגחים.

The verse mentions that David came to Shmuel and told him of Shaul's ways and methods in the four ways that he had tried to kill him. And David did this because Shaul had been anointed by Shmuel, and David also had been anointed by his hand. And [also], Shmuel was a prophet of God, and David went to him to cry out for what Shaul was doing against him, and to ask advice and seek comfort, and that Shmuel should tell him with his prophecy what to do and how to escape with his life — all this, trusting that all was from God and knowing Providence guided events.

ואמר שהלך דוד ושמואל וישבו בניות... וחכמינו ז"ל אמרו במסכת זבחים (נד ע"ב) מה ענין ניות אצל רמה? אלא שהיו יושבים ברמה ועוסקים בנויו של עולם, כלומר בבית המקדש באיזה מקום תבנה.

The verse further says that David and Shmuel went and sat in Nayos... and our Sages said in Tractate *Zevachim* 54b: What does Nayos have to do with Ramah? Rather, it was that they were sitting in Ramah and occupied with the "noy" — loveliness — of the world, in other words, the *Bais HaMikdash*, and in which spot it should be built.

Part 2 / Seeking “the Place Which Hashem has Chosen”

ח. חתם סופר על התורה, ראה טז

לשכנו תדרשו ובאת שמה וגו' – מצוה היא על כל הדורות לדרוש אצל הנביאים על מקום בהמ"ק....

ט. אנציקלופדיה תלמודית, “אוצר ירושלים והמקדש”, עמ' 6
הר המוריה נקבע למקום המקדש על פי דוד המלך ושמואל הנביא, לפי –

– שבדקו וראו שנחלת שבט בנימין היא המקום היותר גבוה שבכל ארץ ישראל, שכן בכל השבטים נאמר בתאור גבולותיהם: “וירד ועלה הגבול”, ובבנימין נאמר: “ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבוסי מנגב היא ירושלים” (יהושע טו ח), ולא נאמר בו וירד (זבחים נד ב), ובבית המקדש נאמר: “וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה' אלקיך בו” (דברים יז ח), מלמד שבית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל.

– ...regarding Binyamin's portion, the verse says “and the border ascends the Valley of Ben-Hinom to the Yevusi shoulder from the south, which is Jerusalem (Yehoshua 15:8)... and with regard to the *Bais HaMikdash*, it says, “You shall rise and ascend to the place which Hashem has chosen”, which teaches that the *Bais HaMikdash* is located higher than the rest of *Eretz Yisrael*.

– ובחרו בהר המוריה לפי שנאמר: “ובין כתפיו שכן” (דברים לג:יב), ולא נאמר ראשו, שצריך שיהיה קצת נמוך מהמקום היותר גבוה.

–they chose Mount Moriah because the verse says, “between his shoulders He shall dwell” (*Devarim* 33:12), and it doesn't say “its head”, so it needs to be a bit lower than the highest point.

– ועוד, שקבלה היתה בידם שבית המקדש יהיה בחלקו של בנימין, וסנהדרין בחלקו של יהודה, ולכן בחרו בהר המוריה, שהוא סמוך לגבול יהודה, לפי שהסנהדרין צריכים להיות בעזרה, שנאמר: וקמת ועלית אל המקום (זבחים שם ורש"י).

–and furthermore, they had received a tradition that the *Bais HaMikdash* would be in the portion of Binyamin, and the Sanhedrin in the portion of Yehuda, and therefore they selected Har HaMoriah, which is adjacent to the border of Yehuda...

י. רמב"ן על דברים יבה

...דרוש ומצא ואח"כ יאמר לך נביא וכן אתה מוצא בדוד וכו'. ועל דרך האמת **לשכנו תדרשו** – **לכבודו תדרשו** ובאת שמה לראות את פני האדון ה' אלקי ישראל. וממנו אמרו חכמים "שכינה":

Seek and find – and afterward, the prophet will tell you, as you find with King David.

And in truth, "You shall seek His Presence" means "you shall seek His Glory and come there to see before the Master, Hashem, Lord of Israel. And from here the Sages said the term "*Shechina*".

יא. כתובות עה ע"א

"וְלִצִּיּוֹן יֵאמָר אִישׁ וְאִישׁ יֵלֵד בָּהּ וְהוּא יִכּוֹנְנֶהָ עָלָיו." (תהלים פז:ה) א"ר מיישא בר בריה דר' יהושע בן לוי: **אחד הנולד בה ואחד המצפה לראותה.**

"And to Tzion it shall be said, each and every person [lit: each man, each man] is born in it, and he will establish it on high." Says Rabi Meisha bar Biryah that Rabi Yehoshua ben Levi said: **Each person born in it, and each who awaits seeing it.**

Part 3 / כוונה

יב. רמב"ם, הלכות בית הבחירה, פרק ב', הלכות א-ד

א. **המזבח, מקומו מכוון ביותר** ואין משנין אותו ממקומו לעולם, שנאמר (דברי הימים א' כב:א): "וזה מזבח לעולה לישראל". ובמקדש נעקד יצחק אבינו, שנאמר (בראשית כב:ב): "ולך לך אל ארץ המוריה". ונאמר (דברי הימים ב' ג:א): "ויבן שלמה את הבית בהר המוריה".

The *mizbeach's* location is oriented to the utmost, and never does one shift it from its location ever, ... and at the *Mikdash*, Yitzchak was bound...

ב. ומסורת ביד הכל שהמקום שבנה בו דוד ושלמה המזבח בגורן ארונה הוא המקום שבנה בו אברהם המזבח ועקד עליו יצחק והוא המקום שבנה בו נח כשיצא מן התיבה והוא המזבח שהקריב עליו קין והבל ובו הקריב אדם הראשון קרבן כשנברא ומשם נברא אמרו חכמים אדם ממקום כפרתו נברא.

It is a tradition held by all that the location at which David and Shlomo built the *mizbeach* at the threshing floor of Aravna, is the site where Avraham build a *mizbeach* and bound Yitzchak upon it, and it is the place where Noach build [a *mizbeach*] when he exited the Ark, and it is the *mizbeach* upon which Kayin and Hevel brought their offerings, and upon it Adam *HaRishon* brought a *korban* when he was created — and it is from there that he is created....

ג. **מדות המזבח מכוונות הרבה** וצורתו ידועה איש מאיש ומזבח שבנו בני הגולה כעין מזבח שעתיד להבנות עשוהו ואין להוסיף על מדתו ולא לגרוע ממנה.

The dimensions of the *mizbeach* are exceedingly aligned and its shape is handed down from personal knowledge one person to the next... and one must not add or subtract from its dimensions.

ד. ושלושה נביאים עלו עמהם מן הגולה אחד העיד להן על מקום המזבח ואחד העיד להן על מדותיו ואחד העיד להן שמקריבין על המזבח הזה כל הקרבנות אף על פי שאין שם בית. Three prophets ascended with them from the exile. One testified as to the location of the *mizbeach*. And one testified as to its dimensions. And one testified that all *korbanos* may be offered upon it, even if there is not yet a *Bais HaMikdash* built.

יג. מדרש תנחומא, פרשת פקודי:

את מוצא שירושלים מכוונת למעלה כמו ירושלים של מטה, מרוב אהבתה של מטה עשה אחרת למעלה...

You find that **Yerushalayim is oriented above**, just as it is below. Due to the great degree of love for the one below, Hashem created another one above.

יז. ברכות ל ע"א

היה עומד בחוץ לארץ יכוין את לבו כנגד ארץ ישראל... היה עומד בארץ ישראל יכוין את לבו כנגד ירושלים... היה עומד בירושלים יכוין את לבו כנגד בית המקדש... היה עומד בבית המקדש יכוין את לבו כנגד בית קדשי הקדשים... היה עומד בבית קדשי הקדשים יכוין את לבו כנגד בית הכפורת, היה עומד אחורי בית הכפורת יראה עצמו כאילו לפני הכפורת.

נמצא עומד במזרח מחזיר פניו למערב, במערב מחזיר פניו למזרח, בדרום מחזיר פניו לצפון, בצפון מחזיר פניו לדרום. **נמצאו כל ישראל מכוונים את לבם למקום אחד.**

One who is standing [to say *Shmoneh Esrei*] outside of Israel should direct his heart to *Eretz Yisrael*. If he is standing in *Eretz Yisrael*, he should direct his heart to Jerusalem. If he is standing in Jerusalem, he directs his heart to the *Bais HaMikdash*. If he is standing in the *Bais HaMikdash*, he directs his hearts towards the Holy of Holies. If he is standing in the Holy of Holies, he should direct his heart to the Ark cover. If he is standing behind the ark's cover, he should envision himself before it.

Thus if one finds that he is standing in the east, he turns his face to the west; in the west, turns his face to the east, and in the south, he turns his face to the north. In the north, he turns to the south. It comes out that all of Israel are directing their hearts to one location.

* * *

טו. כן = *established, ready*

הכין = *prepare something for a certain purpose*

נכון = *suitable for a certain purpose*

כיוון = *direction, orientation, alignment*

כוונה = *direction of thought, focus on an objective*

כהן = *One who by teaching, example and procedure, influences people that they become כן, that they correspond to God, are ready and fixed for godliness.*

(Rav S.R. Hirsch, Commentary on Bereshis 14:18)

כהונה = *Where the physical and the spiritual meet.*

(Rabbi Yehoshua Hartman, OU Parsha Series, Parshas Korach)

מלאכי ב ז

כִּי שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יִבְקֶשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מֵאֵךְ ה' צְבָקוֹת הוּא.

The lips of the *Kohen* guard knowledge, and you shall seek Torah from his mouth, for he is an agent of God.

* * *

טז. פירוש מלבי"ם על שמות כה:ח (ר' מאיר ליבוש בן יחיאל מיכל וייזר, 1809-1879):

"ועשו לי מקדש" – ...שביום הוקם מקדש של מטה הוקם מקדש של מעלה עמו. שמאז נמשך השפעת ה' בעולם הגדול לפי העבודה והקדושה במקדש של מטה. וצוה "וכן תעשו" שכל אחד יבנה לו מקדש בחדרי לבבו, כי יכין את עצמו להיות מקדש לה' ומעון לשכינת עוזו... ר"ל **שאתה בעצמך תהיה בית לה'**... ובאופן זה כן תעשו לדורות שכל אחד יבנה מקדש בחדרי לבבו ויכין מזבח להעלות כל חלקי נפשו לה', עד שימסור נפשו לכבודו בכל עת כמו שאמר אברהם "ואנכי עפר ואפר", שחשב את עצמו שהועלה עולה לה' ואפרו צבור על מזבח...:

והנה כדי שהשכינה תרד לשכון בתוכנו אנו צריכים לעשות לה דירה, וחז"ל נתנו לכך משל במדרש:

"משל למלך שהיה לו בת יחידה, בא אחד מן המלכים ונטלה ביקש לילך לו לארצו וליטול לאשתו אמר לו בתי שנתתי לך יחידית היא, לפרוש ממנה איני יכול, לומר לך אל תטלה איני יכול לפי שהיא אשתך אלא זו טובה עשה לי שכל מקום שאתה הולך קיטון אחד עשה לי שאדור אצלכם שאיני יכול להניח את בתי. כך אמר הקדוש ברוך הוא לישראל: נתתי לכם את התורה. לפרוש הימנה איני יכול, לומר לכם אל תטלוה איני יכול. אלא בכל מקום שאתם הולכים בית אחד עשו לי שאדור בתוכו שנאמר: "ועשו לי מקדש". (שמות רבה פרשה לג, א)..."

"Make for Me a sanctuary" – on the day that the *Mikdash* below was set up, [Hashem set up] a *Mikdash* below with it. From then, the beneficence of God was drawn down into the greater world by the *Avoda* and *Kedusha* of the *Mikdash* below. He [furthermore] commanded "and so shall they do", that each person should build for himself a *Mikdash* in the chambers of his heart, by preparing himself to be a *Mikdash* for Hashem, and a dwelling place for His mighty Presence...

In other words, you yourself must become a House of God... and in this manner, "so shall they do" for all generations to come, that each one will build a *Bais HaMikdash* in his deepest heart, and prepare a *mizbeach* upon which to offer all parts of his soul to God, to the extent that he dedicates his life to God's Glory at all times...

In order that the Shechina will descend to be present in our midst, we need to make it a dwelling place. Our Sages have given a parable in the Midrash:

This may be comparable to a king who had an only daughter, and another king came and sought to take her to his own country to marry. Said the king, "my daughter whom I give to you is my only child, and I cannot bear to separate from her. I will not tell you not to take her away to your own country, but I cannot bring myself to tell you to take her, either. So, please, wherever you go, reserve a room with you in which I can dwell..."

תכנית בית המקדש / Part 4

	שחרית (Going Out: Gratitude & Integration)	שחרית (Going In: Awareness & Appreciation)	כוונת התפילה	Work within the Heart עבודה שבלב	"איזורים" באדם Zones	עבודת בית המקדש Work in the Bais HaMikdash	איזורים בבית המקדש Zones
1	שמונה עשרה	שמונה עשרה	אין עוד מלבדו <i>There is only God.</i>	אין עוד מלבדו <i>There is only God.</i>	נשמה Soul	עבודת כהן גדול ביום הכיפורים <i>Service of Kohan Gadol on Yom Kippur</i>	קדש הקדשים Holy of Holies
2	אשרי & ובא לציון	קריאת שמע וברכותיה	הקדשת הרצון / הבחירה לה' Dedication of will and free will to God.	הכרה/דיעה שה' כל יכול וכבודו מלא עולם Recognizing that God is all-powerful and His Glory fills the universe	שכל Mind	לחם הפנים, הדלקת המנורה, הקטרת קטרת <i>Bread, Menora, Ketores</i>	קדש (היכל) Heichal/Holy
3	עלינו	פסוקי דזמרה	הקדשת החיים לה' Dedication of life to God.	התעוררות הרגש להשתוקק לראות כבוד מלכותו Awakening the feeling of desire to see the Glory of God's Kingship.	רגש Emotions	שירי הלויים קרבות <i>Songs of the Levi'im; korbanos</i>	עזרות Courtyards
4	שיר של יום	ברכות וקרבות	הקדשת הרכוש והכוחות לה' ("מידך כל ומידך נתנו לך") Dedication of resources and strengths to God.	הסתכלות בבריאה לראות שה' בורא עולם והוא מקור כל הברכות Looking at the world and seeing Hashem as the Creator & source of all brachos.	גוף Body	הכנת הגוף (קידוש ידיים והגליים), הכנת הקרבו (סולת, שמן, יין, צפור, בהמה) <i>Preparation of body & korban</i>	הר הבית Temple Mount

בית המקדש and the עבודה נavigating

יז. פירוש הרב ש.ר. הירש על תהלים פד:ב

משכנותיך ... God's Sanctuary, as a rule, is described in the Psalms in accordance with its several chambers, היכל, דביר, and עזרה; ... These "abodes" with all that they symbolize, teach, give and stimulate, are the friends and advancers of all our spiritual and moral lives. "...

יח. פירוש הרב ש.ר. הירש על תהלים קל:ה

The Sanctuary of the Law is not called משכן here, but משכנות, which is a plural form, and quite properly so. For, as we have repeatedly noted, the Sanctuary encompassed three chambers [היכל, דביר, and עזרה]... All three of these chambers are משכנות ה'; they are abodes honored by the presence of the Lord. He is near not only to the ideal of the perfect fulfillment of the tasks set by Him. He is present also there where we are still engaged in the upward struggle from the bondage of sensuality to the freedom of self-discipline and of self-sacrificing devotion to the fulfillment of His will.

Part 5 / Implications

יט. ר' יצחק הוטנר, "פחד יצחק", פסח, מאמר יז
 שקניית השלמות היא דווקא בדרך תנועה מן החסרון אל השלמות
 Achieving perfection happens only by moving from a place of imperfection
 towards perfection

כ. רמב"ם, הלכות בית הבחירה, פרק ו, הלכה טז:
 ...קדושת המקדש וירושלים מפני השכינה, ושכינה אינה בטלה
 The holiness of the *Mikdash* and *Yerushalayim* are due to the *Shechina*, and
Shechina is never negated.

כא. פירוש הרב ש.ר. הירש על תהלים פד:ד
 For even one day in Your courts is better than a thousand; I would rather stand
 upon the threshold of the house of my God, than dwell in the tents of
 lawlessness.

... Although we are far away from God's soil and from His Sanctuary, we work
 our way upward to Him. Even one day spent in the actual environs of the Lord's
 dwelling place brings greater spiritual benefit than would a thousand days spent
 elsewhere, and it is more blessed to sit as a beggar upon the threshold of God's
 House, than to live far away in comfort in the company of evil and in
 subservience to lawlessness.

Nothing that alien lands can offer can ever provide adequate compensation for
 the inspiration that can be gained in the Sanctuary of God, and for the soil that
 is sacred to naught else but to His Law."

כב. מדרש תהילים יז:ב
 ...כל אותן אלפים שנפלו בימי דוד לא נפלו אלא שלא תבעו בנין בית המקדש. והלא דברים קל
 וחומר! ומה אם אלו שלא נבנה בימיהם ולא חרב בימיהם כך נעשה להם ונענשו על שלא
 תבעו בנין בית המקדש, אנו שחרב בימינו והיה בימינו ואין אנו מתאבלין ולא מבקשים רחמים
 על אחת כמה וכמה? לפיכך התקינו חסידים הראשונים שיהו ישראל מתפללין שלש תפלות
 בכל יום ויום אנה השב שכינתך לציון וסדר עבודה לירושלים. ותקנו בונה ירושלים ה' ברכה
 בפני עצמה בתפלה וברכת המזון.

A BASIC PRINCIPLE:

If you don't yet want it... you begin by wanting to want it.

ירושלם: בתפילתנו כל יום

בתפילה:

ולירושלם עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה כאשר דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם וכסא דוד מהרה לתוכה תכין. ברוך...בונה ירושלם...

רצה ה' אלקינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך...המחזיר שכינתו לציון.

אחרי עמידה, הדלקת נרות, הפרשת חלה, מקווה:

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמניות...

ברכת המזון: ובנה ירושלם עיר הקודש במהרה בימינו. ברוך...בונה ברחמיו ירושלם. אמן.